

Chineesche belijders van den Christus, en het nitzenden van Deutsche troepen en schepen naar China, de belangstelling van het volk zoo in beslag zou nemen, dat men minder aandacht ging wijden aan de zaak der Boerenrepublieken. Maar trots alle berichten in de bladen, trots het voorschift van den Keizer om in alle Deutsche kerken geboden te doen voor de overwinning van de Deutsche wapenen, trots het verspreiden van gaven voor de gewonden, blijft men in Duitschland in de eerste plaats naar de bladen grijpen om te weten hoe het met de Boeren staat. En aldus is het niet alleen in Duitschland, maar bijna in alle landen. Het is opgemerkt dat de Deutsche predikanten, die officieel in last kregen om voor de Deutsche troepen in China te bidden, met veel meer vuur bidden voor de zegepraal der Boeren, al heeft niemand ook eenige verordening daaromtrent gegeven. Ook brengt men in Duitschland den Chineesch oorlog in verband met datgene wat in Transvaal geschiedt. Men hoort het gevoelen uitspreken, dat er een gericht Gods over de volken van Europa gaat, omdat zij werkloos en liefdeloos hebben aangezien, dat de Boeren door de Engelschen worden geslacht. Vooral gevoelt men, dat het Deutsche rijk in deze schuldige staat, omdat van uit Duitschland eenmaal het telegram kwam, dat President Kruger na den inval van Jameson geluk wenschte, en dat er wellicht toe bijdroeg dat Kruger den krijg aandurfde. Door alle mogendheden worden de Boeren in den steek gelaten, hunne gezanten gingen hulpzoekend van het ene land naar het andere, en werden in Duitschland, evenals in andere landen, niet eens tot de machthebbers toegelaten!

Dat in Fransche Gereformeerde kringen niet zulke warme sympathie-betuygingen voor de verdrukke Boeren geoordeeld worden, is wel te verklaren. Immers geleedert men voor allerlei Evangelisatie-arbeid steeds in Engeland, en bovendien zien de Fransche Gereformeerden in het godsdienstig en kerkelijk leven dat zich in de Vrije kerken van Engeland openbaart, hun ideaal. In Duitsch-Lutherse kringen is men daarentegen sedert jaren tegen Engeland ingenomen, omdat men van uit dat land steeds pogingen aanwendde om de lieden van de Lutherse kerk af te trekken en tot de methodistische en baptistische leeringen over te halen. Het Fransche volk, als een geheel gedacht, blijft echter zeer sympathisch gezind voor de Boeren.

Nadat de hoogere kerkbesturen tegen verschillende predikanten, die bleken de belijdenis der Evangelische kerk niet meer te beaamen, waren opgetreden, zoodat hier en daar afzetting volgde, is er een tijd lang door de woordvoerders der moderne richting gewogen. Doch in den laatsten tijd hebben deze mannen weder van zich doen hooren. De hoogleraar Dr. Krüger heeft althans gemeend om zich, nog wel in het Evangelisch Gemeindeblad van Dr. Rade, op de volgende wijze te moeten uiten over zijn verhouding tot de belijdenis der kerk. Hij schreef: "Vooreerst een onomwonden belijdenis, dat ik persoonlijk de door mij als Academischen leeraar verrichten arbeid voor onkerkelijk houd. Onkerkelijk is die ook in den zin, dat ik nooit bij mijn arbeid naar de kerk vraag. Of haar mijne resultaten behagen of niet, of zij meent dat zij door een dier resultaten van mijn onderzoek of wellicht door mijn geheele methode van werken benadeeld wordt — ik wil niet zeggen dat het mij koud laat, maar ik laat niet toe dat deze overweging eenigen invloed op mijn arbeid uitoefent. Ik wil echter nog verder gaan, en dat is mij zelfs hoofdzakelijk: ik zoek de eigenlijke taak van een hoogleraar in iets dat de kerk bijna verschrikt moet. Onze taak bestaat in de eerste plaats in de roeping om zielen in gevaar te brengen."

Dat deze woorden ernstig gemeend zijn blijkt uit het feit, dat Dr. Krüger verder het als zijn taak blijkt te beschouwen om het den studenten in te prenten, dat alle voorstellingen van het godsdienstig leven slechts "betrekkelijke" waarde hebben. Geen theologische voorstelling, of zij in den Bijbel staat of in een belijdenisschrift, kan er aanspraak op maken dat zij geldt voor alle tijden!

Geen wonder, dat men in Deutsche Christelijke kringen vaak vragen of men dergelijke onbeschaamde uitingen maar moet laten passeeren en of de kerk dienaren mag ontvangen, die door mannen als Dr. Krüger werden opgeleid? Men gevoelt het, dat de kerk de handschoen opnieuw is toegeworpen. Het is te hopen dat hij wordt opgenomen en dat het einde van den strijd is: het stichten van Vrije universiteiten op den grondslag van de belijdenis der kerk.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

TWEEERLEI BESLUIT.

XLII. (Slot).

Twee jaren had Geertje bij de hofjesjuffer door gebracht, toen deze laatste het ongeluk had, op zekeren avond, door te struikelen, van de trap te vallen en het been te breken. Zij leed lang en veel, en toen zij eindelijk weer hersteld was, bleek dat zij wel al haar verder leven met een stokje en met moeite zou moeten loopen.

Trouw had Geertje de juffrouw opgepast. Nu zij weder hersteld was, ried menigen het meisje aan een anderen dienst te zoeken, en zij taak die zij bij de juffrouw had te vervullen zeer verward was. Doch dat weigerde Geertje zeer beslist. 't Zou ondenkbaar wezen, zoo sprak zij, maar ook heel onchristelijk, iemand in de moeite alleen te laten, en niet bij te staan als men kan. Mij dunkt, dat was mooi gezegd en veel beter, dan dat nu zoo velen die dienen, mannen en vrouwen, enkel vragen: Hoeveel krijg ik er voor, of waar ontvang ik het meest? — en hun heeren en vrouwen louter beschouwen als werk- of geldgevers en geestfers. Tusschen meerdere en mindere moet liefde zijn, anders gaat het niet goed, en dat juist ontbreekt nu zoo vaak. Wie weten wel hoe het weten moet, leze eens Ruth 2: 4, waar staat: En zij, Boaz kwam van Bethlehem, en zeide tot de maaiers: De Heere zij met u. En zij zeiden tot hem: De Heere zegene u.

Niet altijd wanneer iemand goed doet en naar des Heeren wil, heeft dat voor hem aangename gevolgen bij de menschen. Voor Geertje echter liep het anders. Immers de zoon van den koster, die, gelijk we weten, te allen tijde met het meisje zeer bevriend was geweest, en haar gezelschap had gezocht, besloot thans te doen wat hij reeds lang gewenscht had, n.l. haar ten huwelijk te vragen. Hij had verstaan wat des Heeren Woord zegt, dat een goede vrouw van den

Heere komt, en dat een goede vrouw allereerst zulk een is, die God vreest. Dit nu wist hij van Geertje, en haar gedrag jegens haar vrouw had hem nog meer achtung en liefde voor haar doen verkrijgen. Geertje harenzids wist, dat de man die haar tot vrouw begeerde, iemand was, die dat allereerst deed, wijl hij overtuigd was, dat het ook haar lust was. Haar omgang met hem, vooral in den laatste tijd, had haar meer en meer genegenheid voor hem doen opwetten. En zoo kwam dan hun verbond tot stand, 't welk een goed verbond bleek, omdat het met den Heere God was begonnen. Zowel haar moeder als zijn vader verheugden er zich hartelijk over.

Er verliepen echter nog ettelijke jaren, eer het huwelijk van die beiden kon gesloten worden. Geertje namelijk kon niet besluiten, haar meesters, die niet recht weer op haar verhaal kwam, alleen te laten. Ten slotte echter werd de juffer zoo zwak en hulpbehoevend, dat zij de bevolking van het hofje en de zaken niet goed meer leidden kon. Toen besloten de bestuurders of regentes van 't Smeerenburger hofje de moeder voor 't overige van haar leven te bevestigen in een Proveniershuis. In zulk een huis betaalde wie er wonen ging, bij de inkomst een zekere som geld, en daarvoor werd men dan zijn leven lang verzorgd, of zoo als de vaderen zeiden, "voor syn bopaerde penningen deltig getrac teert," d. w. z. fatsoenlijk onderhouden.

Hiermee nu sluiten we voor 't oogenblik Geertjes geschiedenis, wijl we niet te lang mogen worden, al kon ik eerlijk zeggen niet uverteld te zijn. De belangstelling echter, die bij de lezers is gebleken, is oorzaak, dat we wellicht over eenigen tijd, een tweede hoofdstuk zullen geven van deze levensgeschiedenis. Zij heeft veel dat onder 't Heeren zegen ons ter leering kan zijn; ook blijkt er uit hoe er een strijd en overwinning is, al merken de menschen er weinig van, even hevig en even beslissend als in den zichtbaren oorlog. Van dien strijd wist Salomo, en wisten en weten alle kinderen Gods. En 't is goed dat we vroeg leeren, dien strijd en die zegepraal als de gewichtigste en heerlijkste te beschouwen. Paulus wist het ook, toen hij uitriep: „Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus!”

AAN VRAGERS.

Mag ik u beleefd verzoeken mij eens op te geven wat de oude munten o.a.; talent, sikkel, de naal, silverling, enz. waarde hadden in vergelijking met ons geld.

Tot beantwoording dezer vraag zij opgemerkt, dat de waarde van een geldstuk afhangt van de zwaarte of 't gewicht in zuiver metaal, en van den aard van dat metaal zelf. In zeer oude tijden had men zelfs geen gemunt geld en woog de stukken goud of silver af, zooals b.v. Abraham deed, toen hij de spelonk van Machpela kocht. En Abram luisterde naar Ephron; en Abraham woog Ephron het geld, waar hij van gesproken had, voor de ooren der zonen Heths, vier honderd Sikkelten silvers, onder den koopman gangbaar.

Als ik weet b.v. hoeveel een pond silver kost, dan kan ik ook, door een stuk silvergeld te wegen en te letten op 't gehalte enz., zeggen, hoeveel het waard is. Bij ons gemunt geld echter komt dit niet altijd uit. Onze geldstukken b.v. bevatten bij den tegenwoordigen silverprijs niet voor 100 centen silver, maar daarvoor zijn andere redenen.

De sikkel der Joden was zoowel gewicht als geldstuk, en bovendien de eenheid, d. w. z. naar zooveel sikkel of deelen van sikkel berekende men het andere.

Nu woog de gewone sikkel ongeveer 0.0075 kilo, d. i. zooveel als 3/4 gulden bij ons. Hij zou dus nu in Nederland de waarde hebben gehad van drie kwartjes of 75 cents. (Men lette echter op wat we boven zeiden).

Behalve de genoemde sikkel was er een heilige. Deze gold het dubbele van den anderen dus f. 1.50. Een silverling is niet dan een gewone sikkel.

Verder had men (we houden de namen die de Statenvertaling geeft).

Een penningske, bijna een halve cent.

Een oort of twee pennings.

Verder nog stukken van 2 1/2 cent. Al deze waren van koper.

Van silver waren een stuk van 7 1/2 cent en dan:

de drachme, 7 1/2 stuiver (denarius),

de sikkel,

de heilige sikkel,

het pond of f. 75,

het talent of f. 4500.

Gouden munten waren:

de drachme ruim f. 5.50 (of f. 7.50),

de sikkel f. 11 ruim,

de heilige sikkel (t dubbele),

het talent f. 67500.

Men houde hierbij echter wel in 't oog, dat de waarde van goud en silver in den loop der tijden zeer wisselde. Een stuk silver van een sikkel zwaarte, had in Jacob's tijd meer waarde dan in dien van Paulus, net als men vijf eeuwen geleden bij ons wel 20 huizen kon bouwen voor evenveel geld als er nu één dergelijk kost.

HOOGENBURG.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPE: Raard c. a., H. Stoltink, cand. a/d V. U. — Grevelsdun, Vrijhooven Kapel en Nieuw-Beerta, W. T. van Dam, te Bolnes. — Holten, A. André, te Oosterend.

AANGENOMEN: Ambt-Vollenhove, R. J. Schoemaker, te Luttien.

BEDANKT: Herwijnen, A. Voogel, te Gouda. — Nunspeet, A. Middelloop, te Nijkerk a/d Veluwe — Hijum, Krohne, te Zoutkamp — Ede, G. de Braal, te Oosterbeek. — Gees en Nieuw-Dordrecht, B. J. Schoemaker, te Luttien.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEPE: Den Bommel, M. J. Beukenhorst, te Druten c. a. — Hellew, J. G. M. Andree, te Kattendijke — Wijnaldum, A. Cremer, te Broek in Waterland. — Neerlangbroek C. Bouthoorn, te Ede — St. Mi. hielgestel, N. J. Telders, te Oostervijk en Moergestel — Serooskerke, J. D. de Hoog Wz, te Simonshaven. — Goudswaard, J. M. Coops, cand. te Oudewater.

BEDANKT: Britsum, Th. J. van Papendrecht, te Vierpolders. — Grollo en Schoonloo, G. A. van den Bergh van Eijsinga, cand. te Hulst. — Warga, S. Winkel, te Dronrijp c. a. — Heteren H. Schokking, te Wierp.

Advertentiën.

Heden, namiddag 6 uur, overleed zacht en kalm, onze innig geliefde Vader, Behuwd- en Grootvader,

ANTONI MEIJNEN,
Weduwnaar van HERMINA WIGGERS,
eeder Weduwnaar van JOHANNIA THEODORA GEURKINK, in den ouderdom van 73 jaar en 8 maanden.

Zijn heengaan was in vrede, door het geloof in Christus.

De diepbedroefde kinderen en kleinkind,
E. TE VOORTWIS—MEIJNEN.

J. W. TE VOORTWIS.
JAN TE VOORTWIS.

't Laatste Wilterswijk, 4 September 1900.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

BREEBAART'S ORGELHANDEL,

Damrak 22, Amsterdam.

Deze maand groote opruiming, tegen zeer verlaagden prijs, wegens ontvangst der nieuwe soorten en stijlen.

Vraag Catalogi.

Vader en Moeder

gevraagd, voor het 2de Weezenpaviljoen der Gereformeerde Kerk te Amsterdam.

Versichten zijn: Leden eener Gereformeerde Kerk, gehuwd, zonder inwonende kinderen, middelbaren leeftijd. Behalve inwoning, voeding en geneeskundige hulp, wordt een salaris toegekend van f. 350.— 5 jaars.

Men wende zich vóór 18 Sept. a. s. schriftelijk tot den Scriba der Commissie,

F. L. VAN DER BOM,
Rozengracht 48, Amsterdam.

Verschenen bij A. H. ADRIANI, Leiden:

Prof. BOLLAND,

Wat is Protestantenplicht

bij de eerstkomende algemeene verkiezingen?

Prijs: 60 Cent.

JOHANNES KRAMER & Co.,

Dam 15-17 en Vijgendam 12, Amsterdam.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO 1/2 pCt. onder prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

VERSCHEENEN:

GELOUTERD,

DOOR

GUIDO FILIUS.

Een verhaal uit Nederland.

Geïllustreerd door WILLEM STEELINK.

(Uitgave der Vereeniging ter bevordering van Christelijke Lectuur).

De bekwaame schrijver, die zich achter dit pseudoniem verbergt, teekent ons daarin het Nederlandsche godsdienstige leven in Nederland van 1860—1890 in een zeer boeiend verhaal, dat zeker niet nalaten zal de aandacht te trekken.

Prijs ingenaaid f 1.75. Gebonden f 2.25.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering.

Gevestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 729.

Maatschappelijk Kapitaal: Een Milioen Gulden.

Commissarissen:

Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINGK VAN DER OYE

Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen

KAPITAAL en LEEFRENTE tot elk bedrag.

Bij H. TULP, te Zwolle, verschijnt:

DE DOOPERSCHEN.

Historisch overzicht en beoordeeling, door

H. HOEKSTRA,

V. D. M. te Arnhem.

Prijs ingenaaid 60 Cents, gebonden f 1.—

Vrije Universiteit.

Aan belanghebbenden wordt bekend gemaakt, dat de lessen van den nieuwen cursus Woensdag 19 September a. s., des middags te drie uur, zullen geopend worden met een toespraak van den pro Rector, Prof. Dr. A. KUYPER.

Voor de inschrijving als student zal gelegenheid bestaan, Dinsdag 18 September, van 3—4 uur, in het Universiteitsgebouw.

D. P. D. FABIUS,

h. t. Rector.

Amsterdam, 7 Sept. 1900.

L. S.

Door deze vestigen wij de aandacht op de Unie „Hendrik de Cock”, die zich ten doel stelt de organisatie van Geref. studenten aan de Rijks Univ. te Leiden, Utrecht en Groningen, de Gemeentelijke Univ. te Amsterdam en de Polyt. School te Delft.

P. B. BOUMAN,

h. t. praesens.

W. J. KOLKERT Jr.,

h. t. ab-actis.

Amsterdam, 26 Jan v. d. Heydenstraat 10h11.
